

A lelőhelyet a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat március 17-én adta át. A humuszolást állandó felügyelet mellett végezték március 14-én és 27–28-án. A feltárást április 2-án Scholtz Róbert vezetésével kezdtük el. A lelőhely DNy-i irányban hosszabbnak bizonyult, mint a terepjárás alapján gondoltuk. Ezen a szakaszon a lelőhely összeér a 21. lelőhellyel. Azaz a 19., 20. és 21. szám egyazon lelőhely.

MOL 21. lh. (Két-Erdő közti-dűlő déli rész): Terepjárás során 2007. április 10-én az igen rossz megfigyelési körülmények ellenére a két kisebb É–D-i dombháton a Baromlaci-folyás ÉK-i partján leleteket találtunk a sárga, laza homokos talajban. A 21. és a 19. lelőhely ugyanannak a lelőhelynek egy fasorral és úttal kettévágott két fele. A lelőhely kiterjedését 460×280 m-re becsültük, amelyből a MOL vezeték az előzetes felmérés alapján kb. 296 m-t érinthet. A leletek őskori és középkori településre utaltak.

A humuszolás után az egyik házfoltban III. Béla érmet találtunk. A lelőhelyet a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat március 17-én adta át. A humuszolást állandó felügyelet mellett végezték március 14–18-án.

MOL 46. lh. (Nagylapostól északra): A 2007. június 8-i terepjárás során a nagylaposi kifli alakban húzódo mocsaras, nádas, vizes, mély területet É-ről tudtuk megkerülni. A mocsaras rész ÉK-i peremén egy nagyjából É–D-i alacsonyabb dombháton húzódik a lelőhely, ott, ahol a mocsarat a vezeték átszeli. Ezen a dombon, a sárgásszürke homokban, a kukoricásban találtuk az első néhány őskori cserepet. Az alacsonyabb dombtól ÉK-re a terület emelkedik, ott egy magasabb, ugyanolyan talajú rész következett. Ennek a dombnak a Ny-i lejtőjén is gyűjtöttünk pár apró őskori töredéket. A lelőhely kiterjedését 565×275 m-re becsültük, amelyből a vezeték az előzetes felmérés alapján kb. 300 m-t érinthet. A leletek őskori (bronzkori?) településre utaltak.

A területet a Kulturális Örökségvédelmi Szakszolgálat április 1-jén adta át. A humuszolás előtti detektoros keresés során bronztöredékeket, bronzcsat töredékét és egy római bronzpénzt találtunk. A humuszolást felügyelet mellett végeztük április 1–3. között. Az ásatást Jakab Attila kezdte április 16-án.

MOL 47. lh. (Nagylapostól délre): 2007. június 8-án terepjárás során azonosítottuk a lelőhelyet. Egy mély, vizes mélyedéstől D-re fekvő kerekded magaslaton, sárga homokban, a térdig érő kukoricában kevés Árpád-kori cserepet és vassalakat találtunk. A nyomvonalától mintegy 100 m-re fekszik. A humuszolást állandó felügyelet mellett végeztük április 1-jén. A feltárást Scholtz Róbert és Mester Andrea vezetésével kezdtük el.

Munkatársak: Bacskai István, Bocz Péter.

ISTVÁNOVITS ESZTER

182. Kálmánca, Kossuth utca mögött
(Somogy megye) Kö
2008. február 28-án terepjárást végzetünk a település

belterületén. A Rózsás Márton által 1988-ban bejárt 3 lelőhelyet jártuk be a Kossuth utca mögötti magasparton és pontosítottuk (RRM A, 84.). Az egykori mezőgazdasági telep felé vezető műúttól D-re, nagy kiterjedésű területen nagyon sok középkori kerámiatöredéket, vasolvasztásra utaló olvadékokat, vassalakat, kőtöredéket gyűjtöttünk. Több helyen állatcsontokat és kőtöredékeket is meg lehetett figyelni. Közvetlenül az út mellett építési törmelék, majd átégett, paticsos foltok voltak. Az előbbi valószínűleg, az utóbbi biztosan jelenkori. A lelőhely az úttól É-ra is folytatódik, sőt a Kossuth utca ÉNy-i részét követő kertekben is megfigyelhető. Mivel ezek egy része zártkert, itt a bejárást már nem folytattuk. A leletanyagot egybegyűjtöttük, a legtöbb az említett műúttól D-re került elő. A bejárást alapján az 1988-ban lokalizált 3 lelőhely összefügg, gyakorlatilag a jelenlegi település központi része egy nagy kiterjedésű középkori lelőhelyre épült. Szóbeli adattal rendelkezünk arra nézve, hogy a lelőhelyen korábban római érméket is találtak, a mai bejárást során a római korra utaló adatokat nem tudtuk gyűjteni.

Munkatárs: Nyári Zsolt.

NÉMETH PÉTER GERGELY

183. Kálmánháza, Pápai-tanya

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) I

2008. október 10-én helyi lakos bejelentést tett a múzeumba, hogy a község határában tárászás közben embercsontok kerültek elő. Október 13-án a helyszínen megállapítottuk, hogy a csontok egy É–D-i irányú fasor (egykor dűlőút) Ny-i partfalában kerültek elő. A megmaradt nyomok alapján a sír Ny–K tájolású volt. A területen több helyen is úgy tűnt, hogy további beásások – valószínűleg sírok – vannak, a frissen tárászott föld azonban nem volt alkalmas alaposabb megfigyelésre. A fasorban a felszínhez közel néhány tégladarab is előkerült, köztük egy túlégett is. A lelőhelyen pontosabb kormeghatározást segítő leletanyag nem került elő. Amennyiben a téglák és a sír(ok) egy templom körüli temetőhöz tartoznak, akkor Németh Péter véleménye szerint azok a középkori Szunyor falu templomával azonosíthatóak. A kérdést azonban csak ásatással lehetne eldönteni.

Munkatársak: Németh Péter régész, Bocz Péter technikus.

JAKAB ATTILA

184. Kántorjános, Homoki II. forduló

(Szabolcs-Szatmár-Bereg megye) B

2008. szeptember 17–19. között ásatást végeztünk a címben jelzett helyen (MOL 53. lh.), mely a MOL vezeték gázárkának kiásásakor vált ismertté. A területen 7 bronzkori gödröt tártunk fel, de a szelvényben több helyen is került elő szórvány kerámia objektumok nélkül.

JAKAB ATTILA